

Kefiyat (Gujarati Edition)

Suresh Dalal

VISIT...

LANZAROTE
Caliente.COM

કેફિયત

કેફિયત

સુરેશ દલાલ

કેફિયત

સુરેશ દલાલ

ઇમેજ પબ્લિકેશન્સ પ્રા. લિ.
મુંબઈ * અમદાવાદ

Kefiyat (Poems)
Written by Dr. Suresh Dalal
Published by Image Publications Pvt. Ltd.

COPYRIGHT © Suresh Dalal 1995

All rights reserved.

The copyrights of this book are owned by the person(s) mentioned in the above notice. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, mechanical, electronic, photocopying, recording or otherwise without the prior written permission of the copyright holder(s). e-Shabda can identify and legally challenge any such infringement viz. illegal distribution / copies / usage of this restricted material.

First Edition 1995
This Epub Edition 2017

Email: imagepub@gmail.com • imageabad1@gmail.com
[www. imagepublications.in](http://www.imagepublications.in)

eBook by

www.e-shabda.com

ઋચા ઉત્પલ ભાયાણીને...

~

હું ઉદાસ છું.
પણ મને માફક આવી ગઈ છે ઉદાસી,
કોઈને પણ ખબર ન પડે કે
હું આટલો ઉદાસ છું,
મારા ઉદાસ ચહેરા પર
ઉલ્લાસનો મેકપ કરતાં
મને ફાવી ગયું છે.
ખૂબ ફાવટ આવી ગઈ છે મને.

*

આ નફ્ફટ અને નપાવટ નગરમાં રહેવાનો,
એક રાજમાર્ગ મને મળી ગયો છે.
હું ખડખડાટ હસી શકું છું.
મારા સ્મિત અને ઉલ્લાસને,
(મારી ઉદાસી કોઈને પણ આપ્યા વિના)
વેરવિખેર કરી શકું છું.

*

હોઠ પર સ્મિતનું લીંપણ,
આંખમાં જીવવાનો ઉમંગ,
આંસુઓને આંખની પાછળ ધકેલી દીધાં છે.
અને આંખ પર એવા સજ્જડ આગળા વાસી દીધા છે,
કે આંસુઓની હિમ્મત નથી
કે બહાર આવી શકે.

*

આંસુઓનું ખડકમાં રૂપાંતર કરી દીધું છે.
અને હું બિન્ધાસ્ત અને બેધડક
જીવ્યે જાઉં છું.
ખડકની વચ્ચે પણ
હું માછલી થઈને તરી શકું છું.

*

ધોમધધખતા રણમાં હું
વરસાદનાં પગલાં પહેરી ચાલી શકું છું.
મને બધું સ્પર્શે છે.
અને જાણે કે કશુંયે સ્પર્શતું નથી.
માન અપમાનની તમામ ભાષાઓ
ભૂલી ગયો છું.

*

આમ હું બધાંની નજીક છું,
અને છતાંયે
હું ક્યાંક દૂર ને દૂર નીકળી ગયો છું.
ઈચ્છાઓનો અજગર
મને ભરડો લઈ શકતો નથી.
હું મારી પોતાની સ્પર્ધામાં પણ
નથી ઊતરતો,
તો બીજાઓની સ્પર્ધાની તો વાત જ શી!

*

હું હસું છું, ખેલું છું, કૂદું છું, ઊડું છું.
મારી પાસે છે મારું એક દશ્ય આકાશ,
અને એક અદશ્ય આકાશ.
મારી પાસે છે એક દશ્ય પૃથ્વી,
અને એક અદશ્ય પૃથ્વી.
દશ્યમાં મને રસ છે,
અને અદશ્યમાં મારો જીવ છે.

*

હું વાત કરું છું,
અને મારા મૌનને સાચવી રાખું છું.
હું મળું છું, હળું છું, ભળું છું,
અને અંદર ને અંદર ઓગળું પણ છું.
મારા ગળામાં જે ગીત આવે,
એને હું ગાઈ નાખું છું.
પણ મારા મનોમનમાં એક લય છે,
એને માત્ર હું એકલો એકલો સાંભળું છું.

*

મેં પરોવી દીધી છે મારી જાતને
અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓમાં.
હું પ્રવૃત્તિપરાયણ છું.
વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિ મારું સત્ય છે,
અને આ અર્થમાં હું સત્યનારાયણ છું.
મારું એકાંત એ મારું વિશિષ્ટ સત્ય છે,
આ એકાંતનું હું જાતન કરું છું.
મા જેમ બાળકનું જાતન કરે એમ.

*

મને કશી તકલીફ પડતી નથી.

હું બધાંથી ટેવાઈ ગયો છું.
હું કોઈકના દંભને ઓળખી શકું છું.
પણ એનો દંભ મારી આડે નથી આવતો.

*

હું કોઈકના અસત્યને પામી શકું છું.
પણ એનું અસત્ય
મારા સત્યને ઈજા નથી પહોંચાડી શકતું.

*

હું સામા માણસની ઈર્ષ્યાની પીળી
જવાળાઓથી
દાઝતો નથી.
પણ એ જવાળાઓનું
હું મેઘધનુષમાં રૂપાંતર કરીને
ખુલ્લા મને ચિક્કાર હસી લઉં છું.
હસવાની પણ એક મજા હોય છે.

*

કોઈ ભસતું હોય ત્યારે,
હું મારા કાનને બહેરા કરી શકું છું.
જીવન જીવવાની આ રીતની
મને ફાવટ આવી ગઈ છે.
કોઈની પણ સાથે બનાવટ કર્યા વિના,
જીવન જીવવાની આ જ તો મજા છે.

*

જ્યાં સુધી કોઈ પોતાની મેળે કહે નહિ
ત્યાં સુધી,
કોઈના વિચારોની કુંડળી ઉકેલવામાં,
મને સહેજ પણ રસ નથી.
કોઈકને જાણવામાં રસ છે,
વાતોને માણવામાં રસ છે,
પણ કોઈકને જાણી જવાની હોંશ
ક્યારેય નથી.
કોઈના બંધ પરબીડિયાંને
ચોરીછૂપીથી ફોડવામાં
કે કોઈકની બંધ કે ઉઘાડી બારીમાં,
જોવાનો મને રસ નથી.

*

મને માણસમાત્રની તરસ છે.

જે સહજ મળે તેને હું મળું છું.
મળું છું ત્યારે પૂરેપૂરો એકાગ્ર હોઈ છું.
વ્યગ્ર કે વેરવિખેર કદીયે હોતો નથી.
જીવન જીવવા માટેની આ કળા હોય તો,
જીવવાનું થોડું સરળ બને છે.
સમુદ્રનાં વમળ સરોવરનાં કમળ બને છે.

*

હું મારા પર ખુશ છું,
અને એટલે જગતને ચાહી શકું છું.
જગત ગમે તેવું હોય,
પણ એ ચાહવા જેવું છે.

*

મને કોઈકનું કશુંક પણ ગમે છે,
તો હું એને કહ્યા વિના રહી શકતો નથી.
કદર કરવામાં, પ્રશંસા કરવામાં,
હું કદીયે પાછો નથી પડતો.
પણ જેમાં ખુશામતનો
બોદો રણકાર સંભળાય,
એવી વાહ વાહથી હું દૂર રહું છું.
મને એક જ વાત સમજાયા કરે છે,
કે આ જગત ગમે એવું ન હોય તોપણ
ચાહવા જેવું છે.

*

મને અપેક્ષાઓ છે
પણ અન્ય કોઈ પાસે નહિ,
— મારી પોતાની પાસે,
હું મારી અપેક્ષાઓમાં ઊણો ઊતરવા
માગતો નથી.

*

રોજની સાંજ હોય,
કે પછી જીવનની સાંજ હોય.
મને સંધિકાળમાં ભર્યોભર્યો રસ છે.
ઓસરતો પ્રકાશ અને ઊઘડતો અંધકાર
— આ બંનેનું સાયુજ્ય મને ગમે છે,
હું સાયુજ્યનો જીવ છું.

*

ઉદાસી અને પ્રસન્નતાને એકાકાર કરીને

હું જગતના બજારમાં,
માત્ર મારી પ્રસન્નતાને વહેંચું છું.
મને વહેંચવાનો આનંદ છે.
તાણતૂસ કે ખેંચતાણનો હું માણસ નથી.

*

જે સહજ મળે તેને હું મળું છું.
સહજતા અને સ્વાભાવિકતા.
અને એના પ્રત્યેની ભાવિકતા
એ મારી ધ્રુવપંક્તિ છે.
મારો ઉઘાડ આ ધ્રુવપંક્તિમાંથી જ થાય છે.

*

મને માણસમાં વિદૂષક તરીકે જીવવાની
સૌથી વધુ મજા આવે છે.
મારી આ મજાને કારણે જ
હું ખડખડાટ હસી શકું છું.
જાણું છું કે હસવું સહેલું નથી.
પણ સહેલાં કામ કરવામાં
મને રસ પડતો નથી.

*

આંસુની ધરતી પર
મારે તો વાવવાં છે સ્મિતનાં બીજ
સ્મિતનું એક ઝાડ ઊગે,
અને એની છાયામાં આપણે મરણ લગી
બેસી શકીએ.
એનાથી વધુ જોઈએ છે શું?

*

તારે આપવું હોય તે આપ,
આપવું હોય તો આપ.
હું તો બેઠો છું,

*

અહીં સ્મિતનો દરબાર ભરીને,
મારી મહેફિલમાં.
તારે આવવું હોય તો આવ,
અને ગાવું હોય તો ગા.
હું તો અહીં બેઠો છું,
મારી મહેફિલમાં
પ્રીતનો દરબાર ભરીને.

*

મારી મહેફિલમાં
તારે માટે મેં એક મયૂરાસન
સાવ ખાલી રાખ્યું છે.
મને શ્રદ્ધા છે,
એક દિવસ તું આવશે.
અને ત્યાં તું
તારી સંપૂર્ણ અદા અને ઐશ્વર્ય સાથે,
તારું સ્થાન લેશે.

*

અને હું
પૂર્ણ અદબથી,
હર્યાભર્યા મૌનથી,
તને અંતિમ પ્રણામ કરીશ.

*

આ ગુજરાતી ઈ-બુક ઈ-શબ્દ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવી છે. ગુજરાતી યુનિકોડ ફોન્ટમાં દુનિયામાં જે ઈ-બુક માટે સર્વમાન્ય છે એવા ePub 2.01/3.0 Standardમાં ગુજરાતી સાહિત્યના અનેક પ્રકાશકો, લેખકોના સૌથી વધારે પુસ્તકો ઈ-બુક ફોર્મેટમાં... www.e-shabda.com

ઈ-શબ્દ ઉપલબ્ધ કરાવે છે એક સાથે, એક સ્થળે અનેક પ્રકાશકોની, અનેક લેખકોની ગુજરાતી ઈ-બુક્સ... ભારતની કોઈ પણ પ્રાદેશિક ભાષાઓ અને રાષ્ટ્રભાષા હિન્દીમાં પણ કદાચ નહીં હોય એટલી સંખ્યામાં...

સાથે સાથે આજનો ઈ-શબ્દ પર વાંચો રોજે રોજનું નવું ગુજરાતી વાચન ખ્યાતનામ ગુજરાતી લેખકોની કલમે... સાથે અમૂલ્ય ફોટોગ્રાફ્સ, ઑડિયો ક્લિપ્સ, વિડીયો પણ... See more at: <http://www.e-shabda.com/blog>